

at sende mig den trykte Beretning fra Mødet. Formanden udtalte her: „Industrien her i Landet har maaske en suær Fremtid, men den har kun Valget imellem enten at gaa i Sattighus hos Landbruget ved Toldbeskyttelse eller ogsaa tage alvorlig fat og arbejde paa Fremtiden — og saa skulde det være underligt, om vi ikke skulde kunne naa til en selvstændig Industri“. Det er en Udtalelse fra selve Industriens Vejr, som det glæder mig at saa laaet fast i Rigsdagstidende for nuværende og kommende Slægter.

Det ærede Medlem for Horsens har givet os en statistisk Opgørelse over Arbejdernes Forbrug her i Landet og en nøjagtig Beregning over Toldstatterns Størrelse, som den er nu, som den vil blive, hvis Mindretalsforslaget, og som den vil blive, hvis Fler-talsforslaget vedtages. Den Statistik er baseret paa en Undersøgelse af Universitetet, og naar en saadan officiel Undersøgelse foretages, er der mange Folk her i Landet, der sige som saa: „Naar Universitetet har foretaget en saadan Undersøgelse, saa maa den være rigtig.“ Og den samme Forudsætning gif naturligvis det ærede Medlem for Horsens ud fra. Det maa maaske være mig tilladt at rokke noget ved denne Forudsætning. Tallene ere, saavidt jeg har kunnet se — og hvad jeg for Resten ikke har næret mindste Tvivl om — fuldstændig korrekt gengivne efter Universitetets Tabeller. Imidlertid har en af Socialdemokratiets ledende Mænd gjort mig opmærksom paa en Kritik af dette Universitetsarbejde i to Artikler, som findes i Bladet „Social-Demokraten“. Deri udtales følgende: „Med Hensyn til Beskyttelses-tolden mener Tabellernes Forfatter, at den anførte Toldbyrde er et Maksimumsbeløb eller det højeste Beløb, hvormed de beskittede Varer ved Tolden overhovedet kunne tænkes at blive fordyrede for Arbejderne . . . Ved disse Bemærkninger er Forfatteren ikke fri for at vække de Resultater, hvortil han ved sine Undersøgelser er kommen.“ Og Arbejderbladet siger endvidere: „Den anvendte Beregningsmaade peger ikke hen paa, at det udfundne Beløb for Toldbyrden er et Maksimumsbeløb. Den peger tværtimod i modsat Retning. Man maa nemlig erindre, at Tolden ikke opkræves efter de indførte Varers Værdi, men efter deres Vægt, Maal eller Stykketal. Følgen heraf er, at de simple og grovere Varer altid betale forholdsvis langt mere i Told end de finere Varer. En Beregning paa Grundlag af et gennemsnitligt Forhold mellem Tolden og Varernes Gennemsnitsværdi vil derfor altid vise en mindre Told for Arbejdernes Forbrug, end de i

Birkeligheden betale.“ Saaledes udtaler Arbejdernes eget Organ sig om denne Universitets-Opgørelse over Arbejdernes Forbrug. Jeg tror nu, det ærede Medlem for Horsens vilde gøre vel i, samtidig med, at han læser, hvad han citerede, nemlig Udtalelser af en Socialdemokrat, der er Medlem af Landstinget, ogsaa at gøre sig den Ulejlighed at læse, hvad man i Arbejdernes eget Organ har sagt om det statistiske Arbejde, han her fremlægger for os som et Arbejde uden Fejl og Syde. Den Gang de Stemaer, paa hvilke de statistiske Resultater vare baserede, bleve udsendte, gjorde jeg offentlig gældende, at man var gaaet en fejl Vej. Jeg gjorde det straks i 1893, idet jeg sagde: Hvorledes kan man vente ved at udsende disse Stemata til Folk, for at de deri kunne anføre de Varer, de havde købt, saasom Sukker, Manufakturvarer, Ris, Sago o. s. v., at saa en korrekt Fremstilling af Arbejdernes samlede indirekte Slattebyrde? Man udelader blandt meget andet jo fuldstændig en meget vigtig Ting ved at tage Sagen paa den Maade, nemlig hele Stable-ringskontoen. Naar et Par gifter sig, maa de begynde med at købe Gardiner, Tæpper, Møbler, Bordtæpper, Køkkenudstyr o. s. v. De Udgifter gaa imidlertid ikke ind i den aarlige Fornyelsekonto, men derfor bliver Toldbyrden dog ikke mindre. Toldstatten paa dem skal man selvfølgelig regne med. Jeg sendte da uopfordret en Anmodning til Godsejer Branth til Sønder Elsker om en Opgivelse af Vægten af forskellige Artikler, der fandtes paa hans Ejendom, og ved at udregne Værdien af Tolden paa samtlige disse Artikler bleve vi enige om, at den bestaaende Toldbyrde paa Indboet, Maskiner, Udstyr, Klæder etc. andrager henimod 10,000 Kr. Hvor kan man nu gaa hen og lave Statistik uden at tage Hensyn til disse betydelige Udgifter, der fremkomme ved at sætte Bo eller danne den saakaldte „Stable-ringskonto“, denne regne vi i Forretningslivet med som en af de vigtigste Konti, og et Udgiftsbudget, der ikke tager Hensyn til denne Konto, maa vække vægtig Tvivl, hvad Rigtigheden angaar. Tag alene det Eksempel, jeg har nævnt her i Tinget, nemlig Brændevinsstatten, som opkræves af indenlandtske Brænderier i Form af Toldbeskyttelse, saa ville De, hvis De fordele de 1³/₄ Mill. Kroner paa 200,000 Arbejderfamilier her i Landet, finde den enkelte Families aarlige Udgift forøget med 8 Kr. 75 Øre, som der slet ikke er taget Hensyn til i dette statistiske Arbejde. Hvorledes kan man lave en solid Told-Statistik paa den Maade? Hvis man vil vide, hvorledes Toldstatten falder, gør